

Nr 1268

Av herr **Jacobsson, Gösta, m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition nr 156, med förslag till förordning om ändring i förordningen (1968: 419) om allmän arbetsgivaravgift, m. m.*

(Lika lydande med motion nr 1477 i Andra kammaren)

I anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 156 med förslag till förordning om ändrad arbetsgivaravgift får vi anföra följande till punkt 7 om ändring i den särskilda skatten på motorbränslen.

Syftet med de i propositionen föreslagna beskattningsåtgärderna anges vara att dämpa den efterfrågeinflation som det senaste året satt sin prägel på samhällsekonomin. Det är emellertid att märka att den ekonomiska utvecklingen på senare tid — av åtskilliga tecken att döma — ändrat karaktär. Efterfrågeinflationen håller sålunda på att ebba ut och i dess kölvatten har vi i stället fått en accelererande kostnadsinflation. I detta läge har kostnadsutvecklingen uppenbarligen blivit det dominerande samhällsekonomiska problemet. Det ligger då makt uppå att undvika åtgärder som ytterligare accentuerar kostnadsökningen, försämrar vårt näringslivs konkurrenskraft gentemot utlandet och driver upp lönekraven bland löntagarna. Den föreslagna höjningen av den särskilda skatten på motorbrännoljor måste komma att lämna sitt bidrag till en fortsatt kostnadsuppdrivande utveckling. Den föreslagna skatten minskar inte köpkraften och efterfrågan. Sedd från samhällsekonomisk synpunkt innebär den endast en ökad kostnadsbelastning i första hand på lastbilstrafiken, men via transportsektorn, med den nyckelposition densamma intager i dagens och morgondagens samhälle, medverkar den också till att öka kostnaderna på produktion och konsumtion över nära nog hela fältet och till att höja prisnivån. Bland särskilt känsliga områden kan framhållas råvarutransporterna inom skogsindustrin och stålindustrin — industrigrenar som enligt propositionen avses att prioriteras och befrämjas men i stället kommer att få vidkännas en ökad kostnadsbelastning. Skogsbruket och jordbruket är för sin lönsamhet mycket beroende av transportkostnadernas storlek. Förslaget i denna del står genom sin kostnadseffekt i en klar motsättning till den i propositionen åsyftade prioriteringen av exportindustrin. Byggnadsindustrin får även vidkännas en ökad kostnad.

Kostnadsökningen innebär alltså klart samhällsekonomiska nackdelar. Avgiftens höjning påverkar inte i nämnvärd grad trafikuppdelningen mel-

lan vägtrafiken å ena sidan och andra trafikmedel å andra sidan. För övervägande delen av trafiken gäller nämligen att något realistiskt alternativ till vägtrafiken icke föreligger. Varorna måste till väsentlig del transporteras med lastbil.

I nuvarande samhällsekonomiska situation motsätter vi oss den föreslagna höjningen av den särskilda skatten på brännolja med ej mindre än 8 öre per liter såsom varande ägnad motverka propositionens konjunkturpolitiska ändamål eftersom höjningen snarast verkar inflationsdrivande. Den medför också påfrestningar för prisstoppet.

Från budgetsynpunkt spelar avgiften på motorbrännolja icke någon nämnvärd roll. I en budget på ett fyrtiotal miljarder kronor har ett tillskott på 100 miljoner (0,25 %) ingen avgörande betydelse.

Under åberopande av vad ovan anförts yrkar vi,

att riksdagen måtte avslå det i proposition nr 156 under punkt 7 upptagna förslaget om en höjning av den särskilda skatten på motorbrännolja och gasol med 8 öre per liter.

Stockholm den 23 oktober 1970

Gösta Jacobsson (m) *Gunnar Wallmark (m)* *Yngve N. Nilsson (m)*

Karl Pettersson (m) *Henrik Åkerlund (m)*
